

Jak se hadici narodily děti a jak je Radovan zachránil

Zdeněk Svěrák

U jednoho velkého města bylo jedno malé zahradnictví a v tom zahradnictví, ve žlutém domku se zelenými okenicemi, měli chlapečka a ten se původně jmenoval Bohoušek. Bohoušek není špatné jméno, ale brzy se ukázalo, že se pro zahradnického synka nehodí. On měl totiž tu zvláštnost, že se ze všeho radoval. A tak rodiče tomu Bohouškovovi říkali Radovan.

Bylo to k nevíře, z čeho všeho měl ten chlapeček radost. Například se spálil o kopřivy. Jiné dítě by na jeho místě začalo plakat nebo by alespoň natahovalo moldánky.

Ale Radovan ne. Když ho to šlehlo, řekl sice „au“, protože „au“ vyletí z člověka samo, ale potom povídá nadšeně:

„Heleďte se, mně naskákaly zvláštní pupinky! Ty jsem ještě neměl!“

Nebo si přiskřípl palec ve dveřích tam, kde jsou panty a kde mají dveře největší sílu. Jiné dítě by samozřejmě ječelo, jako když ho na nože bere. A co dítě! I dospělý by ječel.

Ale Radovan? Neříkám, že nebylo „au“. Ale potom hned zajásal:

„Koukněte, jak mi krásně zmodral nehet!“

Ted' už mi jistě dáte za pravdu, že Radovan bylo pro toho kluka jméno nejlepší ze všech, co jsou v kalendáři k mání.

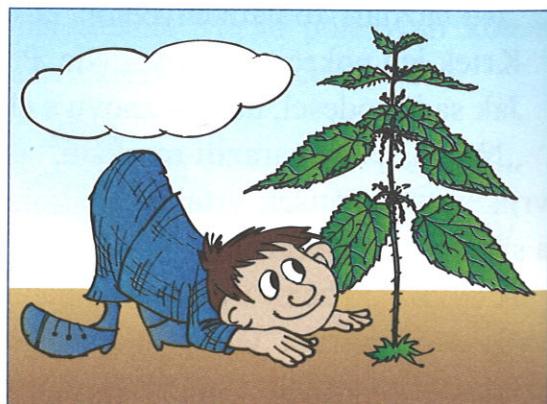
Jednoho rána pan zahradník vyhlédl z okna a řekl:

„Prší jako z konve.“

Radovan se posadil na své postýlce a zvolal:

„Sláva, zažijeme pršení!“

„Neříká se pršení, říká se déšť,“ chce ho tatínek poučit, ale to už má Radovan v ruce smeták a tím smetákem obratně sundává z věšáku svou malou pláštěnku, která tu visí vedle tatínkovy velké a maminčiny prostřední,

s rozběhem vskočí
vých velkých a ma-
ven.

Déšť ševelí v lis-
řadu prázdných kro-

„Konve, dneska
mu, jak to v jejím i

„My víme, dnesk

„Hadice, ty máš
van hadici, která le

„Já vím, dneska

Radovan ji chtě-
u vytržení, co se to

„Tati! Mami! Ho-

Maminka s tatín-
a velkou pláštěnkou

„Ale chlapče, to-
přece žížaly neboli

„Tati, mami, nik-
plach a rodiče se v

„Ahoj, žížaly ne-
mám dvě jména,“]

1. Proč dostal chlap
2. Co mohlo odpoč
3. Co si Radovan m
4. Vyberte správnou
„Natahat molob-
a) hrát na harmo
5. Vysvětlete, co zn-
ho na nože bere“
6. Za pomoci článk

Pokuste se namalo-

s rozběhem vskočí do svých malých holínek, které tu stojí vedle tatínkových velkých a maminčiných prostředních, a s kapucí přes hlavu vybíhá ven.

Déšť ševelí v listech salátu, tuká na kedlubnové luppení a bubnuje na řadu prázdných kropicích konví.

„Konve, dneska máte volno!“ volá Radovan do jedné z nich a líbí se mu, jak to v jejím nitru mocně zní.

„My víme, dneska spíme!“ odpověděl mu sbor konví.

„Hadice, ty máš taky volno. Když prší, proč bys kropila,“ zvedl Radovan hadici, která ležela přes pěšinku.

„Já vím, dneska spím,“ protáhla se slastně hadice.

Radovan ji chtěl zase uložit k spánku, ale tu najednou kouká jako u vytržení, co se to pod ní v tom vyleželém žlábkem pohybuje.

„Tati! Mami! Honem pojďte sem! Naše hadice má mladý!“

Maminka s tatínkem vyskočili od snídaně, hodili přes sebe prostřední a velkou pláštěnku a honem se nazuli do prostředních a velkých holínek.

„Ale chlapče, to nejsou moje děti,“ zazívala ospalá hadice. „To jsou přece žížaly neboli dešťovky.“

„Tati, mami, nikam nechoděte, to jsou žížaly!“ zrušil tedy Radovan poplach a rodiče se vyzuli z holínek a pověsili pláštěnky zpátky na věšák.

„Ahoj, žížaly neboli dešťovky. Já jsem Bohouš neboli Radovan. Taky mám dvě jména,“ představil se Radovan.

(Jaké je to asi v Čudu)

1. Proč dostal chlapec přezdívku Radovan? Vysvětlete na příkladech.
2. Co mohlo odpočívat, když v zahradnictví pršelo?
3. Co si Radovan myslí, když uviděl žížaly?
4. Vyberte správnou odpověď.
„Natahovat moldánky“ znamená:
a) hrát na harmoniku, b) fňukat, c) dělat si z někoho legraci.
5. Vysvětlete, co znamenají slovní spojení: „lije jako z konve“, „ječel, jako když ho na nože bere“, „kouká jako u vytržení“.
6. Za pomoci článku vysvětlete, proč se žížalam říká také dešťovky.

Pokuste se namalovat, jak asi vypadá dům, kde Radovan s rodiči bydlí.